

[Poul Schlüter.]

Der er ingen tvivl om, at uddannelsen af tjenestemændene også spiller en stor rolle for mulighederne for en effektiv forvaltning. Der er peget på, at vi ikke har en uddannelse i Danmark, som direkte peger imod stillinger inden for statsadministrationen. Den juridiske uddannelse eller polituddannelsen peger ikke direkte derimod. Netop derfor er det betydningsfuldt, at man tilrettelægger en efteruddannelse — og jeg tror slet ikke, vi her er kommet langt nok — som giver en chance for at blive bekendt med ledelsesfunktionen, der jo i den offentlige administration ligesom i det private erhvervsliv er det afgørende for, om lederen skal kunne klare sine opgaver. Rationaliseringslogans som lønsomhed el. lign. lader sig måske ikke direkte overføre til statsforvaltningen, men alligevel har sådanne begreber med effektiviteten at gøre; og at man med en let moderation i statsforvaltningen kan bygge på de samme lønsomheds- og effektivitetsmetoder, som har erfaring bag sig i erhvervslivet, tror jeg er noget, man skal have øjnene åbne for.

Må jeg sige til sidst, at jeg tror, denne debat har været nyttig. Den har vist ministeren, at folketinget ikke kan acceptere den tanke, at administrationsrådets virksomhed er et emne, som tinget ikke skal følge. Jeg tror, det er rigtigt, at folketinget fra tid til anden tager en samlet drøftelse, hvor man vurderer, om vi er nået langt nok i rationaliseringsarbejdet — og det er vi ikke; det er stadig mit indtryk, at i alt for mange tilfælde har vi foretaget analyser, er der blevet skrevet betænkninger, er der blevet produceret indstillinger, men deres gennemførelse er trukket ud. Jeg tror, at ministeren skulle lægge sig på sinde, at den opgave og det ansvar, han — og først og fremmest han — her har, burde han vie en hovedpart af sine kræfter til.

Lysholt Hansen: Hr. Poul Schlüter syntes, det var en ejendommeligt tale, jeg holdt, og jeg opfattede det ikke rosende — sådan var det nok heller ikke ment. Men jeg skal så rose hr. Poul Schlüter og sige, at jeg faktisk synes, det var en virkelig god, dygtig, velgennemført tale, hr. Poul Schlüter holdt for sit partis synspunkt. Jeg håber, både han

og partiet må få megen glæde af det, der her er fremført, og som jeg syntes udmærket tjente det formål, jeg kritiserede, nemlig det partitaktiske. Det, jeg netop kritiserede i den henseende, var, at man, når man nu virkelig ville prøve at få en saglig drøftelse, så ikke i stedet for lod alle de partier, som har en fælles interesse i det, være med til at bede om en sådan forespørgselsdebat. Det er jo almindeligt herinde i tinget, at når det er spørgsmål, som vi er fælles om gerne at ville løse, stiller vi sådanne forespørgsler i fællesskab. Men jeg har også fulgt sommerens debatter og drøftelser i aviser og blade landet over og set, at der en overgang var optræk til storm i forbindelse med dette, og at der skulle slås meget på stortromme om særlige konservative evner, og hvad der ellers kunne siges om disse spørgsmål; men jeg forstår, at vi nu er helt enige igen, og som jeg sagde, regner jeg også med, at når vi kommer op i finansudvalget, hvor vi jo skal lave det væsentlige arbejde, får vi nok lov til at levere noget af trækraften til vognen — det håber jeg da. Det, jeg ville kritisere, var som sagt, at vi ikke kunne være fælles om det; det havde da været meget klogere. Men som sagt — jeg plejer ellers aldrig at give karakterer — jeg synes, det var en udmærket tale, hr. Poul Schlüter holdt.

Hr. Hilmar Baunsgaard mente, at jeg som formand for investeringsudvalget skulle drage omsorg for, at vi nu fik gang i arbejdet med prioriteringen i investeringsudvalget, selv om der var et enkelt parti, der ikke ville tage et medansvar. Men hr. Hilmar Baunsgaard vil sikkert give mig ret i, at jeg har gjort meget for at få gang i det. Vanskeligheden ligger i, at folketinget har vedtaget et kriterium for, hvordan arbejdet skal foregå, et kriterium for arbejdet i investeringsudvalget i det hele taget; det kriterium er fastlagt ikke af regeringen, men — hvis ikke jeg husker galt — først og fremmest af partiet venstre. Jeg kan ikke engang huske, om det var i samarbejde med de radikale. Hvis vi virkelig skal få noget fornuftigt ud af det, hvad jeg ved at hr. Hilmar Baunsgaard og jeg er enige om — sammen med venstre; for de radikale, venstre, socialdemokraterne og SF er helt enige i denne henseende — ville det måske